

het verslag van den pryskamp, die in het blad der societeit zal verschynen.

Art. 4. De loten bestaende in peerden, hoornvee en varkens mogen het getal van 5 stuks niet te boven gaen; dezelve tentoonsteller mag evenwel verschillende loten voor denzelfden prys laten wedyveren, maar by moet den zamenstel van elk lot in zyne verklaring aanduiden.

Art. 5. Elk dier dat behoort tot een lot dat reeds eenen prys gehad heeft, kan nog voor eenen byzonderen prys mededingen.

Art. 6. De eigenaar van den hengst aen welken de 1ste prys zal toegekend zyn, bekomt tydens den pryskamp slechts de helfte van den geldprys; de andere helfte wordt hem eerst betaeld na verloop van een jaer, mits het peerd by te brengen en in bezit te zyn van een getuigschrift van dry burgemeesters de naeste geburen zynner gemeente, bewyzende dat de hengst gedurende het jaer tot het dekken is gebruikt geworden.

Art. 7. Al wie reeds eenen prys heeft gehad in eenen wedstrijd by deze societeit, kan met hetzelfde stuk niet mededingen, als voor hooger prys.

Eveneens is het gelegen met den labeurrecht die vroeger eenen prys heeft bekomen.

Art. 8. Kunnen geen deel aen den pryskamp nemen de hengsten die de provinciale premie of den 1ste arrondissementen prys behaald hebben.

Art. 9. De pryzen zullen niet uitgelooft worden, als voor zoo veel waerlyk verdienstige stuks vee zullen aenwezig zyn.

Art. 10. Dezelfde eigenaar kan slechts eenen prys voor zyn lot bestaende uit dezelfde dieren, bekomen.

Art. 11. Het staet den jury vry eervolle meldingen uit te spreken.

Art. 12. De prys kan verdeeld worden. In dit geval wordt de 2de prys gevoegd by den 1ste, of de 3de by den 2de enz.

Art. 13. Geen prys kan bekomen worden door iemand die uitsluitelyk het beroep van peerdskoopman, koe- of ander vee-koopman uitoefent.

Art. 14. Eene byzondere commissie zal overgaen tot den samenstel der verschillende jury's, der commissarissen van den wedstrijd, en der by den jury te voegen vee-artsen.

Art. 15. De pryzen zullen onmiddelyk na den wedstrijd uitgereikt worden ten zy dat men zou twyflen over de echtheid van de verklaring door den program vereischt.

Art. 16. Op de uitspraak van den jury is geen beroep. In geval van onvoorzien moeyelykheden, kan de jury, zoo hy het goed vindt, zich wenden tot den President van de Societeit.

Art. 17. De personen die geen deel van de landbouw-Societeit maken, worden tot de tentoonstelling toegelaten met 50 centimen inkomregt te betalen.

Art. 18. Er worden geen uitgangskaarten afgegeven.

Art. 19. De personen die voor de tentoonstellers in dienst zyn, betalen niet.

Art. 20. Om in den kring ingelaten te worden, moeten de stieren van eenen ring of neusnyper voorzien zyn.

Art. 21. De President houdt de politie; alle personen die de tentoonstelling komen bezigtigen moeten zich naer zyne bevelen schikken.

Art. 22. De personen aen welke een prys is toegekend, en die zonder wettige rede op hunne naam afroeping niet zouden antwoorden, tydens de uitlooving der pryzen, zullen aenzien worden als of zy er van afzien ten voordeele der Societeit.

Art. 23. De jury begint zyne werkzaamheden juist ten 10 uren 's morgens; het vee dat niet voor dit uer in den kring zal wezen, kan geen deel aen den pryskamp nemen.

De Secretaris,
H. VANDENBRYDT.
De President,
Baron E. DE SENZELLE.
Gezien en goedgekeurd door het bestierend comiteit der Societeit:
De Secretaris,
G. JACQUIS.
De President,
Baron C. DE TORNAO.

De sectie van Tongeren en Juprelle heeft de volgende veranderingen toegebragt aen het programma dat wy over veertien dagen medegedeeld hebben:

Gekruist paardemas.

1ste Concours. — Aen den eigenaar van het lot van 3 paerden, hengste-veulens of merrie-veulens, zonder onderscheid van ouderdom, te zamen het meest volmaektheden bevattende:

Enige prys: 30 fr.

2de Concours. — Aen den eigenaar van de schoonste merrie, minstens drie jaren oud, voortkomende van eene inlandse trek-merrie en van eenen hengst van vreemd ras.

1ste prys: eene vergulde zilveren medaille en 40 fr.

2de prys: eene zilveren medaille en 20 fr.

3de Concours. — Aen den eigenaar van het schoonste veulen, geene tanden hebbende, voortkomende van eene inlandse labeur-merrie en van eenen vreemden hengst.

1ste prys: eene vergulde zilveren medaille en 50 fr.

2de prys: eene zilveren medaille en 20 fr.

3de Concours. — Aen den eigenaar van het schoonste merrie-veulen, geene tanden hebbende en voortkomende van eene inlandse labeur-merrie en van eenen hengst van eene andere ras.

1ste prys: eene vergulde zilveren medaille en 30 fr.

2de prys: eene zilveren medaille en 20 fr.

Paerden van alle soort van kruising in België geboren en grootgetrokken, het zuiver ras uitgezonderd.

10de Concours. — Aen den eigenaar van de schoonste merrie, ten minste drie jaren oud, welke het meest geschikt zal geoordeeld worden om goed ras voorttebrengen.

1ste prys: eene vergulde zilveren medaille.

2de prys: eene zilveren medaille.

3de prys: eene bronzen medaille.

11de Concours. — Aen den eigenaar van het schoonste hengste-veulen, geene tanden hebbende.

1ste prys: eene vergulde zilveren medaille.

2de prys: eene zilveren medaille.

12de Concours. — Aen den eigenaar van het schoonste merrie-veulen zonder tanden.

1ste prys: eene vergulde zilveren medaille.

2de prys: eene zilveren medaille.

3de prys: eene bronzen medaille.

N. B. De prys van den eigenaar der schoonste beer is gebragt op 20 fr. in plaats van 10 en de prys voor den eigenaar der schoonste zoog is bepaeld op 13 fr. in plaats van 10.

Het volgende artikel treffen wy in een dagblad van Antwerpen aen:

Sedert verscheidene weken wordt onze stad en de omtrek overstromd met duizende exemplaren vlaemsche liedjes — het eene al schandiger dan het andere.

Maer een ander schicht doorboort haer hart; zy laet een verscheurende schreuw: — Myn kind! Myn arm kind!...

— Arm kind! antwoordt de weergalm in de diepte van het zwarte woud.

Verslagen, zinneloos van schrik, ylt ze naer den beugel, waer zy den leugenachtigen schat gevonden heeft.

De frische morgenwind voert haer de gezangen der kerke toe, en de toonen van het choor dat de hoogliederen zingt van het lyden van Christus.

Zy nadert! Maer wat ziet zy? Op dry honderd schreden van de kerke is de baen versperd door eene overgrote rots; geen ingang, geene gracht meer... alles is verwirwen. En het kind, het arme kind!

De moeder heeft, siddert, weent, loopt rond den beugel, verscheurt aen de doornen hare voeten, hare handen, haer aengezigt, zoekt immer voort, en vindt niets... De dood verbleekt op haer voorhoofd, de wanhoop straalt uit hare oogen, en op hare lippen zou men de koude der lyken gevoelen.

— Oh! myn kind, wie zal my myn kind wedergeven? Myn kind waer syt gy?

En eene kleine stem, zwak als een adem, en die echter door de rots klinkt, eene kleine stem antwoordt haer:

— Moeder, hier ben ik!... Maer ik kan niet komen!... Ik ben in de aerde, in de diepe aerde. Oh! het is droevig en koud hier! Gy kunt my niet meer zien; gy kunt my nauweyls meer hooren!

Hier is het reer schoon... maer ik heb honger... ik heb dorst... en op myn glinsterenden, marmeren vloer... is niets dan goud... blinkend goud, maer dat kil is als ys.

Des nachts gelyk des daegs, is het altyd goud, niets dan goud... en ik kan niet slapen. Tinn! tinn! hoort gy hoe dat klinkt? Tinn! tinn! O, moeder, waarom hebt gy my verlaten?

En de arme moeder rukt zich de hairen uit het hoofd,

Zoo als wy reeds gezegd hebben, zyn die liedjes noch door den naam van den drukker, noch door den rymer onderteekend, en van dat oogpunt zyn zy strafbaer door de wet.

Nietgestaende dit alles, schynt het dat onze politie die naamloze schryvers, die heimelyke drukkers, die rondstroomers en zangers in de berbergen straffeloos haet begaen, alsof zy inderdaed boven de wet verheven waren.

In den beginne waren die liedjes een lofzang aen de grondwet, met accompegneement van ruitenbrekery; allenskens zyn zy de lafhertigste en gemeenste personaliteiten geworden en eindelyk zyn zy zoo onzedelyk, zoo *crapuleus* — ziedaer het echte woord — dat het ieder falsoenlyk mensch walgt.

Zoo hebben wy een lied gezegd van den Dyk — een uitspouwel tegen de paters Jesuiten, Capueynen en Rekolletten, hetwelk alle denkbeeld van losbandigheid en van ontucht te boven gaet.

Indien wy ons zelven niet eerbiedigden, wy zouden die eerloosheid mededeelen, om eens en voor al te doen zien, tot welke onteerende en zedebederende middelen de liberale party, in de laatste dagen haren toelugt genomen heeft!...

Wy begrypen niet hoe menschen kunnen spreken van *beschaving*, *verlichting* en *verbetering* der werkende klas — terwyl zulke akten doen zien dat zy niets anders willen, dan in het hert van den werkman de lergste en schandelykste driften op te wekken, en hem en zyne familie ongelukkig te maken.

Die aenrandingen van de goede zeden worden met duizende exemplaren rondgestrooid — en de politie schynt blind te zyn. Zy worden naamloos gedrukt en de politie, zoo ieverig om een armen werkman te achterhalen en te straffen, kan den drukkerswinkel niet ontdekken, die deze vuiligheden uitbraekt. Men zingt ze des avonds in de opene straat en in de berbergen — en de politie is doof als een standbeeld!

Nadat verscheidene weken die losbandigheid in Antwerpen heeft voortgeduurd, heeft men eindelyk, zoo het schynt, op maetregels aangedrongen; M. de procureur des konings is in persoon in den burgemeester onzer stad gegaen, om by hem aen te dringen, dat de politie krachtadig zou te werk gaen....

In andere gevallen zag de politie wel scherper uit de oogen; wy herinneren ons dat zy in den tyd der kiezingen, het artikel van het strafwetboek byzonder goed in memorie had — indien de vergetelheid, van den naam onder een druksel te plaetsen, slechts de conservatieve party raekte. Nu echter heeft zy eene onvergeeflyke zwakheid aen den dag gelegd?

Alweer brand te Tongeren

Verleden woensdag, omtrent 9 uren, is in Tongeren de hevige brand ontstaan waer van in onze stad het geheugen heeft. Het vuer, dat oorsprong genomen had in het eisen der brouwery van M. Arkens, in de Ridderstraat, heeft met eene yselyke snelheid alle gedeeltes van het huis in vlam gezet. Toen de vuerklok het alarm sloeg, was byna geheel het dak van het huis verbrand. De vlammen die door menigvuldige brandstoffen onderhouden waren, zoo als graan, stroof enz. hebben zich weldra aen het naburig huis, bewoond door M. Waroux, medegedeeld.

De hulpmiddelen die dadelyk in menigte ter plaets aenkamen, zyn met de grootste zelfopoffering toegeendi geworden. Vyf brandspuiten zyn onophoudend in

verscheurt hare wangen, kwetst zich, en roept weenende: — Myn kind! Myn arm kind!

— Arm kind! antwoordt de weergalm in de diepte van het zwarte woud.

En dag gaat voorby, dan nog een: de dagen maken weken, de weken maanden, en het jaer voltooit zynen gewonen loop.

Het is wederom Goede-Vrydag....

In den frischen morgenwind hoort men de gezangen der kerke, en de toonen van het choor wederklinken, dat de hoogliederen zingt van het lyden van Christus.

Eene vrouw komt uit het zwarte woud... zy spoedt zich naer den beugel, bevend maer met snelle stappen.... Over een jaer, nam zy denzelfden weg... en zy denkt... zy denkt aen het verloren kind, — thans, thans gelyk altoos.

Maer wat ziet zy? O wonder! Op dry honderd schreden van de kerke, tusschen het kreupelhout, op de plaets van de grauwe rots, is eene groote opening; de steen is omgeworpen, en het holle voetpad daelt in de diepe aerde neder.

Zy ziet het... en zy durft zich niet verbyden... zy is verschrikt.... de hairen loopen op haer hoofd regt, en het gedacht aen hare fout, snydt haer als een zweerd door het hart. Verleedde door de hoop en de vrees, aertzelt zy een oogenblik.

Eindelyk snelt zy voort onder het sombere gewelf.

De deur staet open... en zy durft den dorpel niet overschryden. Eindelyk treedt zy de schitterende zaal binnen.

Zy ziet te rond, maer zy beziet het zilver of het goud niet meer.... Haer kind, haer kind zoekt zy!

— Moeder, moeder! zegt eene kleine stem. Gedurende een gansch jaer heb ik op u geroepen! — En het klappt blyde met de hairen in elkander.

Zy grypt het in hare bevende armen; zy drukt het tot smachtens toe aen hare borst, en spoedig, spoedig snelt zy er mede weg!

werking geweest om het vuer van de naburige gebouwen te keeren. Hierin heeft men ten vollen gelukt. De huizen van MM. Arkens en Waroux zyn in asch gelegd, doch men kan zich gelukkig achten van geene grotere rampen te betreuren te hebben. Men siddert by het gedacht dat het vuer zich had kunnen mededeelen aen de naburige schuren, naer dewelke de wind de vlammen dreef. Zonder de onbeschryfelyke poogingen die door onze medeburgers aangewend waren om het vuer te blusschen ware zulks onvermydelyk, en eene aenzienlyke wyk der stad werd verzoeker de prooi der vlammen.

Zelden heeft men een vuer zoo woedend en zoo aenhoudend zien branden; slechts om 3 uren 's avonds was men er geheel meester van.

In tegenwoordigheid der lofweerdige zelfopoffering van zoo vele werklieden die voorzeker de verantwoordelykheid der verzekering-companien verminderd hebben, is het te betreuren dat deze zich niet verstaan om een welverdiende belooning te gunnen aen die huisvaarders die niet alleen hunnen dagloon opofferen maer zich daerboven tot eenen zwaren en onbaetzuichtigen arbeid veroorlooven.

De verbrande gebouwen waren verzerkd, doch de meubels niet. Deze omstandigheid is vooral te betreuren voor de familie Waroux, die aenzienlyke verliezen gedaen heeft. M. de Professor Heyden, heeft insgelyk verscheidene voorwerpen van waarde verloren, door de onvoorzichtigheid dergene die dezelve wilden redden.

Men leest in een dagblad van Verviers: In den nacht van 24 tot 25 juny, is eene schrikkelike misdaed te Hauzeur, gemeente Battice, gepeegd. Eene oude juffer Laurence Grosjean, alleen woonende, is verwrogd geworden zonder dat de buren eenig gerucht gehoord hebben. Waerschylyk is de moord door diefstal gevolgd. Men denkt dat het slagt-offer eenig geld bezat. De geregerlyke overheid, heeft by het onderzoek, het bestaan bevestigd van eene som van omtrent 500 fr. Niet het minste spoor der daders is tot heden ontdekt geworden. Hopn wy nogtans dat zulke misdaed niet ongestraft zal blyven.

Sedert 30 jaren is Spa de zomerrustplaats van Meyerbeer. Alle morgenden begeeft zich die doorluchtige gast maer de bron van Pouthon, drinkt er eene zekere maet bronwater, doet de vereischte wandelingen tusschen elk uitgevrooken glas, en keert dan ten zyent terug om te onthynen.

Het overige van den dag is verdeeld tusschen het werk en eenen... zelsdraf! Men verzerkt dat de beroemde komponist zyne schoonste inspiratien vindt, terwyl hy op dit zachte en stille beest is gezeten.

Sedert vele jaren had by zich altyd van denzelfden viervoeter bediend; iedereen kende dien, zocht en streefde 't heeft, en gaf het den eer-naem van *ezel van Meyerbeer*.

Den naam eens groeten, onsterfelyken kunstenaar geven aen een langoor, zal wel mogelyk zeer gewaagd schynen, maer de lachzake Wael ziet daer niet nauw op. Helemaal toen Meyerbeer te Spa aankwam dezer dagen, vond hy zynen ezels niet weder. De gediensgite en zachte gezels zynere eenzame wandelingen is niet meer in leven!

Door koninglyk besluit van 28 juny wordt eene persoonlyke indenniteit van 50 fr. toegestaan aen 6 soldaten van het 2de regiment jagers te peerd, tot belooning van de zorgen, welke zy gedragen hebben voor het peerd van den Stael, waer van zy zich gedurende acht achtereenvolgende jaren bediend hebben.

Het is stellig dat het huwelyk der prinses Charlotte met den hertog Maximiliaan zal plaets hebben niet in Ste-Gudulakerk, maer in de oude kapel van de Koningin der Belgen in het koninglyk paleis te Brussel. De aertsbischop van Mechelen zal de plegtigheid verrigten.

Eensklaps broemt de donder.... Een ontzaggelyk gekraek doet zich hooren, een andersersdch orkaen woedt door de rots, die scheurt!....

Het gewelf borst open; men zou zeggen dat het instort....

— Ter hulp! Moeder Gods! Genade voor myn kind! Genade! genade!

Eindelyk is zy buiten! — en alles is kalm en rustig. — De natuur lacht. — De rots staet daer nog tusschen de doornen; geen teeken meer van het verledene. — Het hooglied van het lyden eindigt in het choor der kerke, en de laatste toonen gaen trillend voorby, door de lucht, en sterfent zich weg in de verte.

Zy is buiten, en echter heeft zy nog, en zy loopt, en sluit het kind aen haren zuigende boezem. De rots is reeds ver doornyd het dal.... spoedt zich door het bosch, en gansch vervult van eene vreugde, zoo hevig dat zy nadeel doet, komt zy aen de deur van hare kleine wooning.

Oh! met welke diepe ontroering bedankt zy dan den goeden God! in welke zoete verrukking drukt zy het kind aen hare borst! en hoe bedekt zy, tusschen hare tranen, met kussen zyn voorhoofd, zyne lippen, zyne kleine handen!.... Ah! thans zyn het zuivere wellusten, wellusten zonder mengeling!

Maer wat ziet zy schitteren tusschen de vingers van haer kind?

— Tinn! tinn! — Wat hoort zy klinken? — Het is goud, zuiver goud! Dat, welk zy, met haren vaerwel een den armen verlaten gegeven had.... Die stukken, ziedaer al wat haer nog overblyft van hare fortun.

Maer wat heeft zy thans goud nodig, dat goud welk haer zooveel tranen gekost heeft, dat goud welk men zoo duur betaelt? — Heeft zy niet dien zoeten schat der moeders, haer kind?

— Ziehier het kort verhaal der feesten die te Brussel zullen plaets hebben, ter gelegenheid des huwelyks van de prinses Charlotte met den prins Maximiliaan van Oostenryk:

Zaterdag 25 juny, uitdeeling van veertien duizend brooden aen den armen. — Zondag, wedstrijd met den kaetsbal: tentoonstelling van bloemen: schieting; muziek in het Park. — Maendag 27, dag des huwelyks, groot concert in den Dierentuin, algemeene verlichting van het Stadhuus en van de openbare gebouwen; volkspel. — Dinsdag, muziek in het Park; banket op het Stadhuus aen den Koning en aen de koninglyke familie opgedragen; groote waterfeest en vuerwerk. — Woensdag 29, spelen op het water; muziekfeest in het schouwburg der Muntplaets den Koning en de koninglyke familie aengehouden. — Donderdag 30 juny, kroone feest in den Dierentuin.

Zaterdag laesleden heeft er in den gang Tordoir No 4, te Brussel, eene moordpooging plaets gehad, op den persoon van de vrouw Vanderbosche door den genaemde J. Leysens, kleermaker zonder werk, die by haer inwoonde; na hem het geld gevraagd te hebben dat hy haer schuldig was, bragt hy haer drie messteken toe, twee in het aengezigt en eenen in de linker heup. Geene der wonden zyn doodelyck. De dader is door de politie aengehouden.

Een blad zegt dat de volgende maetregel door den minister van oorlog is genomen: de te laet ingetredene militaire zullen eene maand onder de wapens blyven, om by hunne korpsen niet gekomen te zyn, na dat zy het bevel hadden ontvangen.

Men zal in verloop zenden het gelyke getal lotelingen van 1855, ten einde geen grooter getal soldaten onder de wapens te hebben.

Men schryft uit Digne (Namen), 25 juny: Een schrikkelyk onweder heeft dynstags plaets gehad in de gemeenten Beaujeu en La Javie. In eenige oogenblikken is de beek van den Argeole, die tusschen steenrotsen loopt, overgestroomd en heeft het dorp Beaujeu onder water gesteld. De dyken zyn omverre geworpen, een deel van het kerkhof is weggespoeld en de lyken, die onlangs begraven waren zyn door de baren aen de aerde ontrukkt geworden.

In de pastory is het water langs de eerste stegie ingedrongen, groote steenen met zich slepende; het groot kruis zelf van het kerkhof is door de vensters in de slaapkamer van den pastoor geworpen. De schade is overgroot en men heeft het gebouw moeten ontleuten.

Al de huizen van het dorp stonden in 't water tot aen de eerste stegie. Gelukkigly is niemand omgekomen.

Een opgesloene van het gevang van Vilvoorde komt eene onbezonnene vurigheid van broederlyke genegenheid zeer duur te betalen.

Deze persoon, Pieter H.... genoemd, Hollander van geboorte, onderging vyf jaren gevangenisstraf, waertoe hy eenigen tyd geleden, was verwezen geworden, uit hoofde van verschillige dieffen, toen men, voorleende maend, in de gevangenis hoorde vertellen dat zyn broeder, woonachtig te Brussel, waer hy nooit iets uit te staen gehad heeft met de politie, kwam aengehouden te worden, als dader eener reeds verouderde dieffte, begaen in een koophandelshuis der gaendery te St-Hubert.

By deze tyding, was de eerste beweging van H.... deze van uit roepen dat zyn broeder onpligtig was in den diefstal dien men hem kwam ten laste te leggen, dewyl by zelf het was die hem gepleegd had, en dat hy liever had zich van zels aen te klagen dan zynen broeder onder de slagen te laten van zulke gewigtige beschuldiging. Van de bekentenis dier ontvreemding, ging H.... welhaest over tot degene van menigvuldige andere die hy gepleegd had, zoo in de hoofdstad als in Mechelen en Antwerpen, en waer van de politie tot dan toe geene kennis had. Kortom, hy deed op zyne eigene rekening, en zulks onder den eenigen invloed der begeerte van zynen broeder te ontschuldigen, — welke nogtans op geener wyze verontrust was geworden — hy deed, zeggen wy, zulkdanige veropenbaringen, dat de korrektonnele regtbauk van Brussel, in haer verhoor van moeten gaet, vyf nieuwe jaren gevangenisstraf heeft moeten voegen by de vyf jaren welke H.... reeds op dit oogenblik ondergaet.

Men leest in de *Courrier de l'Escout*, van Doornik: « De genaemde H. D.... van Troyennes, had op den dag der kiezing, den maelyd der kiezers bygewoond. Na de eert-party alwaar hy waerschylyk te smakelyk gegeten had, voelde hy zich zoo zeer ongesteld, dat men hem in een naburig huis moest overbrengen. Hy verbleef daer tot 's morgens, doch zyn staet verbeterde niet. Hy overleed om 10 uren, ten gevolge der overdaed die hy den overigen dag gedaen had. »

Men meldt uit Marseille, onder dagteekening van 2 juny: « De dagbladen van Algiers, die ons op het oogenblik toekomen, bevatten eene depuche van maerschalk Randon meldende dat de divisie Yusuf den 28 het dorp Taouna heeft ingenomen: Taouna was de laatste schuilplaets der Beni-Yeni, en aldaer waren de strydmagten verzameld van de stammen, welke nog niet onderworpen waren. »

Dezer dagen heeft er in 't kristallen paleis, te Sydenham, by Londen, een concert plaets gehad, gegeven door het *Zangverein*, van Keulen, voor het opbouwen der domkerk in laetstgenoemde stad. Er waren 20,000 personen aenwezig, de inkomprys was 25 frs. f. de geheele ontvangst was dus 500,000 frs., een half-miljoen.

Sedert eenigen tyd bedient men zich in de scholen van Leipting van een byzonderen inkt, dien men met eene spons van het papier kan veegen. Dit papier is insgelyk uit eene byzondere stof vervaerdigd. Na dat men met de spons over dit papier is gegaen en men het heeft laten droogen, kan men hetzelfde zoo goed en zelfs beter dan eene schalie gebruiken.

Een oproer, die te Livorno (Italië) is uitgebarsten, is onderdrukt. De oproerlingen hebben zich meester gemaakt van de stoomboot *Cagliari* die uit Genua naer Tunis vertrok. Vervolgens hebben zy het eiland Ponza aengestast, dat

aen het koningryk Napels behoort, en er de gevangenen, welke er zich bevonden, in vryheid gesteld; daerna zyn zy gezamenlyk gewapend te Sapri ontscheept.

Napoliensche fregatten hebben den *Cagliari* hernomen, en de troepen vervolgen de benden.

Men meldt verder: De politieke opgesloenen, die van het eiland Ponza zyn ontsnap, zyn ten getalle van 300. Zy hebben zich met de oproerlingen vereenigd, die zich van den *Cagliari* meester gemaakt haalden, en zy zyn in de provincie Salerno, door de napoliensche gendarmery verslagen. De beide is verstooid. Verscheidene oproerlingen zyn aengehouden; de anderen hebben de vlugt genomen.

De universiteit van Helsinki (Finlande), heeft een harer leerlingen verloren, die voor de deken der studenten van Europa kon doorgaen. Hy was 71 jaren oud en leefde onghewoond, en nooit had hy er willen in toestemmen de universiteit te verlaten, die voor hem een regte alma mater was.

Men leest in het *Berlingsche Journal*: « Groenland (Noord-Amerika) lydt dit jaer aen eenen schrikkeliken hongersnood. Alle hulphbronnen ontreken daer aen de ongelukkige inwooners; immers heeft den robbenvangst schier niets opgebragt. In de volkplanting van Naparsuk, zyn al de inwooners, ten getalle van 150 personen, aen den honger bezweken. Men stuert bittere verwytingen toe aen het gouvernement van Denemarcken, om meer dan eene maatregel verwaerloosd te hebben die misschien deze onheilen hebben kunnen doen voorkomen. »

Men schryft uit Simferopol, 2/4 juny: « De geruchten der herbouwing van het zuider-gedeelte van Sebastopol hadden in den Krim meer dan vier duizend werklieden uitgelokt, ten meerderen deele timmermans en metsers. Maer, bedrogen in hunne verwachting van werk in overvloed te vinden, hebben deze ongelukkigen den weg naer hun land moeten terugnemen, en zyn by talryke benden de straten van Simferopol doorgetrokken al hulp en bystand afsmeekende. Het schynt nogtans dat de herbouwing van het zuidelyk gedeelte van Sebastopol besloten is en da' alreeds het plan door den Keizer is goedgekeurd; doch men heeft de uitvoering moeten verschuiven tot het aanstaende jaer, omdat de door het gouvernement reeds ondernomene openbare werken te veel fondsen vereischen op dat men er zou mogen aen denken verdere miljoenen te besteden aen andere werken. »

De Krim, dit land van belofte der Russen, is dit jaer ongepropt van bezoekers, vooral uit Engeland en Amerika. Wat de inwooners betreft, zy lyden hevig ten gevolge van den bovenmatigen hoogen prys der eetwaren, en de ongunstige verslagen die van alle punten des lands toekomen over den toestand van den aanstaenden oogst, zyn gezins van aard om de geponde vrees voor eenen hongersnood te verbarmen. »

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN.
van den 3 tot den 9 juny 1857.

1ste jongen, 3 meisjes.

1ste jongen, 1 meisje.

1ste jongen, 1 meisje.

1ste jongen, 1 meisje.